

DOMSTOLENS BESLUT (tredje avdelningen)
den 13 september 2001 *

I mål C-467/00 P,

Europeiska centralbankens personalkommitté, Frankfurt am Main (Tyskland),

Johannes Priesemann, Frankfurt am Main, anställd vid Europeiska centralbanken,

Marc van de Velde, Usingen-Kransberg (Tyskland), anställd vid Europeiska centralbanken,

och

Maria Concetta Cerafogli, Frankfurt am Main, anställd vid Europeiska centralbanken,

företrädta av N. Pflüger, R. Steiner och S. Mittländer, Rechtsanwälte, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av beslut meddelat den 24 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) i mål T-27/00, Europeiska centralbankens personalkommitté m.fl. mot Europeiska centralbanken (REGP 2000, s. I-A-217 och s. II-987), i vilket det förs talan om att detta beslut skall upphävas,

* Rättegångsspråk: engelska.

i vilket den andra parten är:

Europeiska centralbanken, företrädd av C. Zilioli, V. Saintot och López Torres, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna F. Macken (referent) och J.N. Cuhna Rodrigues,

generaladvokat: P. Léger,

justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

- 1 Europeiska centralbankens personalkommitté (nedan kallad personalkommittén) samt Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafogli, anställda vid Europeiska centralbanken, har, genom ansökan som inkom till

domstolens kansli den 27 december 2000, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen överklagat ett beslut meddelat den 24 oktober 2000 av förstainstansrätten i mål T-27/00, Europeiska centralbankens personalkommitté m.fl. mot Europeiska centralbanken (REGP 2000, s. I-A-217 och s. II-987, nedan kallat det överklagade beslutet), vari förstainstansrätten avvisade talan om ogiltigförklaring av det administrativa cirkuläret nr 11/98 av den 12 november 1998 från Europeiska centralbankens direktion angående Europeiska centralbankens anvisningar vad gäller användning av internet.

Tillämpliga bestämmelser och bakgrund till tvisten

- 2 För de tillämpliga bestämmelserna och bakgrunden till tvisten redogörs enligt följande i punkterna 1—9 i det överklagade beslutet:
 - ”1 Protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken..., som fogats till EG-fördraget (nedan kallade ECBS-stadgan), innehåller bland annat följande bestämmelser:

’Artikel 35

Domstolskontroll m.m.

35.1 ECB:s åtgärder eller underlåtenhet att handla skall prövas eller tolkas av domstolen i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag. ECB kan väcka talan i de fall och på de villkor som fastställts i detta fördrag.

...

Artikel 36

Personal

36.1 ECB-rådet skall på förslag av direktionen fastställa anställningsvillkoren för ECB:s personal.

36.2 Domstolen skall vara behörig att avgöra alla tvister mellan ECB och dess anställda inom de gränser och på de villkor som följer av anställningsvillkoren.'

- 2 I anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal (Europeiska centralbankens beslut av den 9 juni 1998 om antagandet av anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal, ändrade den 31 mars 1999, EGT L 125, s. 32, nedan kallade anställningsvillkoren) föreskrivs följande:

'Del åtta

Talan och disciplinåtgärder

41. Anställda kan, enligt det förfarande som fastställs i Staff Rules, begära att administrationen genom ett administrativt förfarande skall pröva klagomål. Administrationen skall pröva dessa klagomål med hänsyn till

att varje rättsakt som antagits i ett enskilt fall skall överensstämma med ECB:s personalpolitik och anställningsvillkor. Om en anställd inte vunnit bifall till sin begäran genom det administrativa förfarandet kan denne anföra klagomål med stöd av det förfarande som fastställs i Staff Rules.

Ovannämnda förfaranden kan inte användas för att bestrida

i) beslut av ECB-rådet eller interna direktiv av ECB inklusive de direktiv som fastställts i anställningsvillkoren eller i Staff Rules,

ii) beslut för vilka särskilda rättsmedel föreligger, eller

iii) beslut att inte bekräfta tillsättningen av personal som tjänstgör i egenskap av praktikanter.

42. Sedan disponibla interna förfaranden uttömts är Europeiska gemenskapernas domstol behörig att pröva tvister mellan ECB och en anställd eller tidigare anställd som omfattas av förevarande anställningsvillkor.

Denna behörighet omfattar endast prövning av åtgärdens eller beslutets lagenlighet, såvida inte tvisten är av ekonomisk natur då domstolen har full prövningsrätt.

...

Del nio

Personalrepresentation

...

46. Personalkommittén skall rådfrågas innan ändringar av anställningsvillkoren, Staff Rules eller därmed sammanhängande frågor, såsom de definieras i artikel 45 ovan, får ske.'

3 Dessa bestämmelser preciseras genom förordningar och regelverk som är tillämpliga på Europeiska centralbankens personal (nedan kallade Staff Rules), vari följande anges:

'Del åtta

Talan och disciplinåtgärder

...

8.2 Talan inför Europeiska gemenskapernas domstol

Följande bestämmelser utgör verkställighetsföreskrifter för artikel 42 i anställningsvillkoren.

8.2.1 Talan vid Europeiska gemenskapernas domstol skall väckas inom två månader. Denna tidsfrist löper från och med:

- den dag då den berörde anställde delgetts det slutgiltiga beslut som fattats med anledning av klagomålet, eller

- den dag då klagofristen om en månad, som är tillämplig på förfarandet, löpt ut utan att något beslut har fattats; om ett klagomål uttryckligen avslås efter den ovannämnda tidsfristen om en månad, men innan tidsfristen om två månader för att väcka talan löpt ut, skall denna tidsfrist dock börja löpa på nytt...'

- 4 I artikel 11.2 i arbetsordning för Europeiska centralbanken, ändrad den 22 april 1999 (EGT L 125, s. 34) föreskrivs att '[u]tan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 36 och 47 i stadgan skall direktionen utfärda organisationsföreskrifter... Dessa föreskrifter skall vara bindande för ECB:s personal'. Med stöd av denna bestämmelse antog direktionen den 12 november 1998 det administrativa cirkuläret nr 11/98 om ECB:s anvisningar vad gäller användning av internet (nedan kallat det administrativa cirkuläret nr 11/98 eller den omtvistade rättsakten). I detta cirkulär uppställs och offentliggörs de villkor på vilka ECB ställer internet till förfogande för sin personal. Häri fastställs ECB:s anvisningar beträffande användning av internet samt de rättigheter och skyldigheter som följer härav för ECB:s personal. Det administrativa cirkuläret nr 11/98 antogs utan samråd med ECB:s personalkommitté.

- 5 Personalen informerades om det administrativa cirkuläret nr 11/98 på elektronisk väg den 12 november 1998 och erhöll det i pappersversion påföljande dag.

- 6 Genom skrivelse av den 20 december 1999 begärde ECB:s personalkommitté att ECB:s vice-ordförande, Noyer, skulle återkalla det administrativa cirkuläret nr 11/98 med motiveringen att samråd med personalkommittén inte skett enligt artikel 46 i anställningsvillkoren.

- 7 Generaldirektören för ECB:s administration och personal svarade genom skrivelse av den 10 januari 2000 att sådana regler inte omfattades av samrådsförfarandet med personalkommittén.

- 8 I januari 2000 begärde ECB:s personalkommitté gemensamt att direktionens beslut att anta det administrativa cirkuläret nr 11/98 skulle underställas ett administrativt prövningsförfarande.

- 9 Trots att de interna administrativa rättsmedel som föreskrivs i artiklarna 41 och 42 i anställningsvillkoren och som preciseras i artiklarna 8.1 och 8.2 i Staff Rules inte uttömts, väckte ECB:s personalkommitté, i eget namn, samt tre av dess ledamöter var för sig förevarande talan om ogiltigförklaring av det administrativa cirkuläret nr 11/98 med motiveringen att samråd inte skett med ECB:s personalkommitté innan nämnda administrativa cirkulär antogs.”

Förfarandet inför förstainstansrätten och det överklagade beslutet

- 3 Klagandena yrkade genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 februari 2000 att förstainstansrätten skulle förelägga ECB att upphöra med att låta det administrativa cirkuläret nr 11/98 ge upphov till rättigheter eller skyldigheter för personalen, att återkalla nämnda cirkulär och avstå från att anta regler beträffande uppförande för personalen som helhet utan att först ha samrått

med personalkommittén, samt slå fast att det administrativa cirkuläret nr 11/98 är ogiltigt, eftersom det åsidosätter personalkommitténs rättigheter.

- 4 Genom en separat handling som inkom den 18 maj 2000 yrkade ECB att talan skulle avvisas. Klagandena inkom med sina yttranden om invändningen om rättegångshinder den 26 juni 2000.
- 5 Förstainstansrätten underkände i punkt 15 i det överklagade beslutet inledningsvis klagandenas argument att ECB inte kan företrädas av ett ombud.
- 6 Vad för det första gäller yrkandet om ogiltigförklaring av den omtvistade rättsakten prövade förstainstansrätten i punkterna 24—36 i det överklagade beslutet den sista av tre grunder som ECB anfört till stöd för den återopade invändningen om rättegångshinder. Denna grund avser åsidosättande av tidsfristen för att väcka talan. Förstainstansrätten gjorde följande bedömning härav:

”24 Den [omtvistade] rättsakten antogs av ECB den 12 november 1998. De sökande som väckt talan individuellt (Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafogli) har inte bestridit att de fått del av rättsakten samma dag. Personalkommittén har emellertid anfört att den i egenskap av organ inte erhållit det administrativa cirkuläret [nr 11/98].

- 25 Vad gäller detta påstående konstaterar förstainstansrätten att personalkommittén endast kan agera genom sina företrädare. Eftersom dess talesman, Johannes Priesemann, tagit del av det administrativa cirkuläret nr 11/98 den 12 november 1998 måste ECB:s personalkommitté i egenskap av organ anses ha fått del härav samtidigt.

- 26 Det skall följaktligen prövas om förevarande talan har väckts inom tidsfristen.

- 27 Sökandena har väckt förevarande talan med stöd av artikel 236 EG och artikel 36.2 i ECBS-stadgan.

- 28 Förstainstansrätten konstaterar härvid att det i artikel 36.2 i ECBS-stadgan, beträffande i vilka fall gemenskapsdomstolarna är behöriga att pröva en tvist mellan ECB och dess anställda, hänvisas till de regelverk som är tillämpliga på de senare.

- 29 Enligt artikel 42 i anställningsvillkoren kan talan väckas vid gemenskapsdomstolarna först sedan disponibla interna rättsmedel uttömts. Det är ostridigt att sökandena inte slutfört det administrativa prövningsförfarandet och förfarandet för anförande av klagomål som föreskrivs i artikel 8.1 i Staff Rules.

- 30 Sökandena har emellertid påstått att de kan väcka talan vid förstainstansrätten utan att uttömma ECB:s interna förfaranden.

- 31 Även om det skulle antas att det för att bestrida ett administrativt cirkulär inte är nödvändigt att uttömma ECB:s interna förfaranden, konstaterar förstainstansrätten att den tidsfrist om två månader som föreskrivs i artikel 8.2.1 i Staff Rules, vilken utgör verkställighetsföreskrifter för artikel 42 i anställningsvillkoren, för att väcka talan vid förstainstansrätten är tillämplig. Eftersom talan väckts mer än 15 månader efter det att den omtvistade rättsakten antogs och offentliggjordes, har talan väckts efter det att tidsfristen löpt ut.

- 32 Denna tolkning stöds av domstolens fasta rättspraxis enligt vilken en strikt tillämpning av gemenskapsreglerna angående tidsfrister i förfarandet svarar mot kravet på rättssäkerhet och nödvändigheten av att undvika all diskriminering eller godtycklig behandling i rättsskipningen (se särskilt domstolens beslut av den 7 maj 1998 i mål C-239/97, Irland mot kommissionen, REG 1998, s. I-2655, punkt 7).
- 33 Även om det slutligen skulle antas att artikel 35.1 i ECBS-stadgan torde ha tillämpats, erinrar förstainstansrätten om att denna bestämmelse hänvisar till de situationer och villkor som fastställs i fördraget och följaktligen till artikel 230 femte stycket EG, vari föreskrivs att talan om ogiltigförklaring skall väckas inom två månader från den dag då rättsakten offentliggjordes eller delgavs klaganden eller, om så inte skett, från den dag då denne fick kännedom om den (förstainstansrättens beslut av den 30 mars 2000 i mål T-33/99, Méndez Pinedo mot ECB, REGP 2000, s. [I-A-63 och] II-273, punkt 23).
- 34 Härav följer att talan, som väckts mer än 15 månader efter det att den [omtvistade] rättsakten antogs och offentliggjordes, i vart fall har väckts för sent.
- 35 Det saknas följaktligen skäl att pröva de övriga grunderna.
- 36 Av det ovan anförda följer att sökandenas talan om ogiltigförklaring i vart fall skall anses ha väckts för sent och skall följaktligen avvisas.”

- 7 Vad för det andra gäller de övriga yrkandena fastställde förstainstansrätten i punkt 37 i det överklagade beslutet följande:

”37 Övriga yrkanden syftar till att förelägganden riktas till ett gemenskapsorgan. Eftersom förstainstansrätten enligt fast rättspraxis inte är behörig att rikta sådana förelägganden, skall även övriga yrkanden avvisas (se exempelvis förstainstansrättens dom av den 6 februari 1998 i mål T-124/96, Interporc mot kommissionen, REG 1998, s. II-231, punkt 61).”

- 8 Förstainstansrätten avvisade därför talan och förpliktade vardera parten att bära sin rättegångskostnad.

Överklagandet

- 9 Klagandena, som anfört tre grunder till stöd för sitt överklagande, har yrkat att det överklagade beslutet skall upphävas samt att deras yrkanden i första instans skall vinna bifall, eller i andra hand, att målet skall återförvisas till förstainstansrätten.
- 10 ECB har påstått att klagandena med sitt överklagande egentligen söker uppnå att domstolen omprövar de faktiska omständigheter och argument som åberopats inför förstainstansrätten, utan att konkret ange den felaktiga rättstillämpning som förstainstansrätten skall ha gjort sig skyldig till. ECB har därför yrkat att överklagandet skall ogillas samt att klagandena skall förpliktas ersätta rättegångskostnaderna.

- 11 Enligt artikel 119 i rättegångsreglerna kan domstolen, om det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning eller är uppenbart ogrundat, vid varje tidpunkt avvisa eller ogilla överklagandet genom ett motiverat beslut utan att inleda det muntliga förfarandet.

Den första grunden

- 12 Klagandena har i sin första grund, som består av fyra delgrunder, hävdat att även om förstainstansrätten med fog fastställde att deras talan väckts med stöd av artiklarna 236 EG och 36.2 i ECBS-stadgan var det felaktigt av densamma att anse att talan inte uppfyllde de villkor för att tas upp till prövning som föreskrivs i dessa bestämmelser.

Den första delgrunden

- 13 Genom den första delgrunden har klagandena kritiserat förstainstansrätten för att i punkt 31 i det överklagade beslutet ha fastställt att den tidsfrist om två månader som fastställs i artikel 8.2.1 i Staff Rules var tillämplig på det mål som underställts förstainstansrätten. Denna bestämmelse berör enligt klagandena endast tvister om individuella rättigheter, medan det i förevarande mål rör sig om kollektiva rättigheter. I artiklarna 42 och 45 i anställningsvillkoren ges emellertid möjlighet att väcka talan vid förstainstansrätten beträffande kollektiva rättigheter för vilken någon tidsfrist inte är tillämplig.
- 14 Domstolen erinrar härvid om att talan inför förstainstansrätten avsåg en tvist mellan å ena sidan ECB och å andra sidan dess anställda samt personalkommit-
tén.

- 15 Det framgår tydligt av artikel 36.2 i ECBS-stadgan att gemenskapsdomstolarna är behöriga att pröva tvister mellan ECB och dess anställda inom de gränser och på de villkor som föreskrivs i det regelverk som ECB:s personal omfattas av.

- 16 Enligt nämnda villkor för att väcka talan inför gemenskapsdomstolarna, vilka föreskrivs i artikel 42 i anställningsvillkoren och preciseras i artikel 8.2 i Staff Rules, krävs emellertid att talan väcks inom en frist om två månader.

- 17 Även om det antas att personalkommittén har rätt att väcka talan inför gemenskapsdomstolarna mot en sådan rättsakt som det administrativa cirkuläret, är den emellertid i vart fall underkastad en tidsfrist om två månader vid utgången av vilken rätten att väcka talan är förverkad såväl enligt artikel 8.2.1 i Staff Rules som enligt artikel 35.1 i ECBS-stadgan och artikel 230 femte stycket EG.

- 18 Förstainstansrätten gjorde således inte någon felaktig rättstillämpning då den i punkt 31 i det överklagade beslutet fastställde att fristen om två månader för att väcka talan var tillämplig.

- 19 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den första delgrunden då den är uppenbart ogrundad.

Den andra delgrunden

- 20 Genom den andra delgrunden har klagandena kritiserat förstainstansrätten för att inte ha beaktat att artikel 8.2.1 i Staff Rules är ogiltig, eftersom antagandet av Staff Rules, vilka utgör regler som är tillämpliga på personalen, är behäftat med

ett oavhjälpigt rättsligt fel då det inte skett i enlighet med artiklarna 36.1 och 47.2 i ECBS-stadgan. ECB:s direktion skall nämligen ha antagit Staff Rules utan ECB-rådets och ECB:s allmänna råds medverkan och har därigenom överskridit sin behörighet i strid med dessa bestämmelser.

- 21 Det är i detta avseende tillräckligt att konstatera att klagandena inte vid något tillfälle åberopat ett sådant fel inför förstainstansrätten.

- 22 Om en part tilläts att vid domstolen åberopa en ny grund som han inte har åberopat vid förstainstansrätten, skulle detta innebära att han vid domstolen kunde anhängiggöra en mer omfattande tvist än den som förstainstansrätten har prövat. Domstolen är i ett mål om överklagande emellertid endast behörig att pröva förstainstansrättens bedömning av de grunder som har behandlats vid den (se dom av den 1 juni 1994 i mål C-136/92 P, kommissionen mot Brazzelli Lualdi m.fl., REG 1994, s. I-1981, punkt 59, och beslut av den 25 januari 2001 i mål C-111/99 P, Lech-Stahlwerke mot kommissionen, REG 2001, s. I-727, punkt 25).

- 23 Eftersom den andra delgrunden inte åberopats inför förstainstansrätten, är det uppenbart att den inte kan tas upp till prövning.

Den tredje delgrunden

- 24 Genom den tredje delgrunden har klagandena påstått dels att de försökt lösa tvisten internt vid ECB innan talan väcktes inför förstainstansrätten, dels att det

enligt anställningsvillkoren i vart fall inte krävs att ett internt förfarande genomförs innan talan väcks vid förstainstansrätten vid tvister om kollektiva rättigheter.

- 25 Vad gäller den första delen av denna delgrund om att personalkommittén påstås ha respekterat de interna förfarandena, konstaterar domstolen att klagandena genom denna delgrund bestrider den bedömning av de faktiska omständigheterna som förstainstansrätten gjort i punkt 29 i det överklagade beslutet.
- 26 Det framgår emellertid av artiklarna 225 EG och 51 i EG-stadgan för domstolen att ett överklagande skall vara begränsat till rättsfrågor. Förstainstansrätten är således ensam behörig att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga, och ensam behörig att bedöma dessa faktiska omständigheter. Bedömningen av de faktiska omständigheterna utgör, med undantag för då förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, inte en sådan rättsfråga som är underställd domstolens kontroll (se dom av den 2 mars 1994 i mål C-53/92 P, Hilti mot kommissionen, REG 1994, s. I-667, punkt 42, och av den 21 juni 2001 i de förenade målen C-280/99 P—C-282/99 P, Moccia Irme m. fl. mot kommissionen, REG 2001, s. I-4717, punkt 78).
- 27 Eftersom klagandena i förevarande mål inte har styrkt att förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, är det uppenbart att den första delen av den tredje delgrunden skall avvisas.
- 28 Vad så gäller den andra delen av den tredje delgrunden är denna utan verkan då talan, såsom anges i punkt 31 i det överklagade beslutet, väckts mer än femton

månader efter det att den omtvistade rättsakten antogs och offentliggjordes samt att en bindande tidsfrist om två månader i vart fall var tillämplig, vilket konstaterats i punkterna 16 och 17 i förevarande beslut.

- 29 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den andra delen av den tredje delgrunden.

Den fjärde delgrunden

- 30 Klagandena har slutligen i den sista delen av den första grunden hävdat att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning i punkt 25 i det överklagade beslutet genom att anse att personalkommittén i egenskap av organ hade kännedom om det administrativa cirkuläret nr 11/98, eftersom dess företrädare själva hade kännedom härom. Ett sådant resonemang saknar emellertid rättslig grund och skulle få oacceptabla följder. Enligt klagandena kan personalkommittén inte anses ha kännedom om ett handlande eller en underlåtenhet från arbetsgivarens sida så länge någon av dess ledamöter eller företrädare inte erhållit informationen i egenskap av ledamot eller företrädare.
- 31 Det är härvid tillräckligt att påpeka att det var med fog som förstainstansrätten i punkt 25 i det överklagade beslutet fastställde att personalkommittén endast kan agera genom sina företrädare för att den skall anses ha haft kännedom om det administrativa cirkuläret nr 11/98 från och med den tidpunkt då dess talesman själv fick kännedom härom.
- 32 Då klagandena inte styrkt att förstainstansrätten gjort en felaktig rättstillämpning i detta avseende, är det således uppenbart att talan inte kan vinna bifall på den fjärde delen av den första grunden.

- 33 Av det ovan anförda följer att det är uppenbart att talan inte kan vinna bifall på den första grunden, då det är uppenbart att den första grunden i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och att den i övriga delar är ogrundad.

Den andra grunden

- 34 Genom den andra grunden har klagandena bestridit förstainstansrättens resonemang i punkt 33 i det överklagade beslutet med motiveringen att artikel 230 femte stycket EG och de tidsfrister som föreskrivs däri inte är tillämpliga på en talan mot det administrativa cirkuläret nr 11/98. Ett sådant cirkulär är nämligen inte en normativ rättsakt, medan en talan med stöd av denna bestämmelse endast kan avse normativa rättsakter.
- 35 Domstolen konstaterar härvid, såsom tydligt framgår av det överklagade beslutet, att det egentligen inte var nödvändigt för förstainstansrätten att behandla frågan om huruvida talan eventuellt kan tas upp till prövning enligt artikel 35.1 i ECBS-stadgan och följaktligen enligt artikel 230 EG.
- 36 Det är mot bakgrund härav oviktigt att förstainstansrätten i punkt 33 i det överklagade beslutet dessutom ansåg att klagandenas talan var väckt för sent. Eftersom denna motivering är överflödigt kan den, om den kritik som riktats mot den skulle visa sig berättigad, inte medföra ogiltigförklaring av det överklagade beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 1997 i mål C-362/95 P, Blackspur DIY m. fl. mot rådet och kommissionen, REG 1997, s. I-4775, punkt 23).
- 37 Den andra grunden är således verkningslös. Talan kan därför inte vinna bifall på denna grund.

Den tredje grunden

- 38 Klagandena har genom den sista grunden kritiserat förstainstansrätten för att ha gjort en felaktig rättstillämpning genom att i punkt 37 i det överklagade beslutet ha fastställt att klagandenas yrkanden om att rikta föreläggande mot ECB skulle avvisas på den grunden att förstainstansrätten inte var behörig att rikta sådana förelägganden mot ett gemenskapsorgan.
- 39 Domstolen konstaterar härvid att, eftersom det med hänsyn till särskilt punkt 28 i förevarande beslut är utrett att talan inför förstainstansrätten har väckts efter det att tidsfristen hade löpt ut, denna grund är verkningslös. Talan kan därför inte vinna bifall på denna grund.
- 40 Det är således uppenbart att överklagandet i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är oggrundat. Överklagandet skall därmed ogillas.

Rättegångskostnader

- 41 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, vilken är tillämplig på överklaganden enligt artikel 118, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. ECB har yrkat att klagandena skall ersätta rättegångskostnaderna. Klagandena har tappat målet och skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

- 1) **Överklagandet ogillas.**

- 2) **Europeiska centralbankens personalkommitté, Johannes Priesemann, Marc van de Velde och Maria Concetta Cerafoli skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Luxemburg den 13 september 2001

R. Grass

Justitiesekreterare

C. Gulmann

Ordförande på tredje avdelningen